

Rettevejledning til opgave 1

Spørgsmål

1. Hvilke retsvirkninger kan det få for Brian, at han ikke vil fremlægge aftalen?

(Der skal ved besvarelsen bortses fra, at aftalen senere fremlægges af Dansk Totalleverandør).

Retsvirkningerne afhænger af, om der er pligt til at fremlægge aftalen. Hvis en pligt består, kan det få processuel skadevirkning ikke at fremlægge. Uden pligt til fremlæggelse har det derimod ikke processuel skadevirkning.

Brian har ikke bestridt, at der findes en aftale, men ønsker ikke at fremlægge den. Konkretisering er derfor ikke et problem.

Han anfører, at den indeholder forretningshemmeligheder. Dette er imidlertid ikke tilstrækkeligt til at nægte fremlæggelse.

I den gode besvarelse overvejes det, om fremlæggelsen kan inkriminere Brian. I givet fald kan han ikke pålægges at fremlægge aftalen, og nægtet fremlæggelse kan ikke tillægges processuel skadevirkning. Der kan være tale om et strafbart forhold, når han lader Anders betale det fulde beløb og herefter modtager en bonus. En nærmere strafferetlig klassifikation kan dog ikke forventes.

DCR, side 530-533.

2. Var det korrekt af Retten i Horsens at pålægge Dansk Totalleverandør at fremlægge aftalen?

Der er tale om tredjemands edition. Der er editionspligt i samme omfang, som der er vidnepligt.

Der er ikke noget grundlag for at antage, at Dansk Totalleverandør er involveret i noget kriminelt, og de anser tilsyneladende ikke aftalen for at indeholde forretningshemmeligheder.

I den gode besvarelse overvejes det, om det er i strid med Brians mulighed som part for at vælge processuel skadevirkning, at aftalen kan tvinges fremlagt af tredjemand.

DCR, side 534,

3. Hvordan skal Retten i Horsens forholde sig til ønsket om syn og skøn?

Syn og skøn skal i udgangspunktet begæres på det forberedende møde efter § 353, hvilket ikke er sket. Der er derfor risiko for præklusion, jf. § 358.

Det afgørende er efter § 358, stk. 3, om sagsbehandlingstiden forlænges væsentligt.

Sagen er blevet omberammet, og der er derfor formentlig tilstrækkelig tid til at gennemføre syn og skøn uden udsættelse af hovedforhandlingen. Årsagen til udsættelsen af hovedforhandlingen er uden betydning.

Det er ikke oplyst, at Retten i Horsens har truffet afgørelse om forberedelsens afslutning. Da anmodningen kommer mere end 4 uger før den oprindeligt berammede hovedforhandling, er forberedelsen ikke afsluttet. Dette hindrer derfor heller ikke udmeldelsen af syn og skøn.

Retten i Horsens bør derfor udmelde syn og skøn.

Det er således ikke nødvendigt at overveje kriterierne i § 358, stk. 3.

DCR, side 350-351, 373-375

4. Bør Retten i Horsens give Foreningen mod korruption i Danmark tilladelse til at indtræde i sagen?

Der er tale om en nystartet forening, der vil støtte Anders og promovere sig selv. Der er tilsyneladende tale om en forening uden særskilt interesse i den konkrete sag, og Anders er ikke opgivet som medlem.

Foreningen vil ikke kunne indtræde som hovedintervenient i sagen. Der skal derfor noget særligt til for at tillade indtræden.

Der foreligger ikke sådanne særlige forhold, som tilfældet var i U 2013.3050/2 H, der er refereret i pensum.

Foreningen bør derfor ikke få tilladelse til at indtræde i sagen.

DCR, side 291-296

Rettevejledning til opgave 2

Spørgsmål

1. Var det korrekt, at foreningen ikke havde kompetence til at anlægge sagen?

Der er tale om en bemyndigelse til at anlægge sagen i foreningens navn. Det er ikke en mandatarfuldmagt, men en bemyndigelse efter retsplejelovens § 131, 2. pkt., jf. Den civile retspleje, s. 56 f. (hovedtræk). Foreningen havde således som udgangspunkt kompetence til at anlægge sagen, men omstændighederne omkring bemyndigelsen kan medføre, at bemyndigelsen tilsidesættes, jf. Den civile retspleje, s. 134. Da Nielsen i dette tilfælde forsøger at omgå retsplejelovens regler om sagsomkostninger, sml. Den civile retspleje, s. 151, havde foreningen ikke kompetence til at anlægge sagen.

2. Var det korrekt, at retten tillod sagsøgers navn ændret til Nielsen?

Det var netop sagsøgers hensigt, at foreningen som et selvstændigt retssubjekt skulle anlægge sagen. Selv om sagsøgte fra starten har været bekendt med sagens indhold, og ændringen for så vidt er til hans fordel, er der ikke tale om en berigtigelse, men om at erstatte en eksisterende juridisk person med en anden eksisterende juridisk person, jf. Den civile retspleje, s. 329 f. Det var således forkert at tillade, at sagsøgers navn blev ændret.

3. Var det korrekt ikke at tillade Frederiksens erklæring fremlagt?

Den sagkyndige erklæring fra Frederiksen er ensidigt indhentet efter sagens anlæg. Hansen fremlægger den ikke som bevis i sagen men med henblik på at stille supplerende spørgsmål til skønsmanden. Da der er forskellige metoder for værdiansættelse, burde retten have tilladt den fremlagt med henblik på at få skønsmandens stillingtagen til den anden metode.

4. Bør retten tillade syn og skøn ved en ny skønsmand?

Når en tredjepart f.eks. adciteres, kan en skønserklæring fra den første sag fremlægges i adcitationssagen, og den nye part er som udgangspunkt henvist til at stille spørgsmål til skønsmanden fra den første sag, jf. Den civile retspleje, s. 543 f. Da der i dette tilfælde kan anvendes forskellige metoder, skal det dog diskuteres, om der ikke under hensyn til sagens og skønstemaets karakter bør udmeldes et nyt syn og skøn, jf. Den civile retspleje, s. 542 f. Såfremt det diskuteres, er resultatet ikke afgørende.